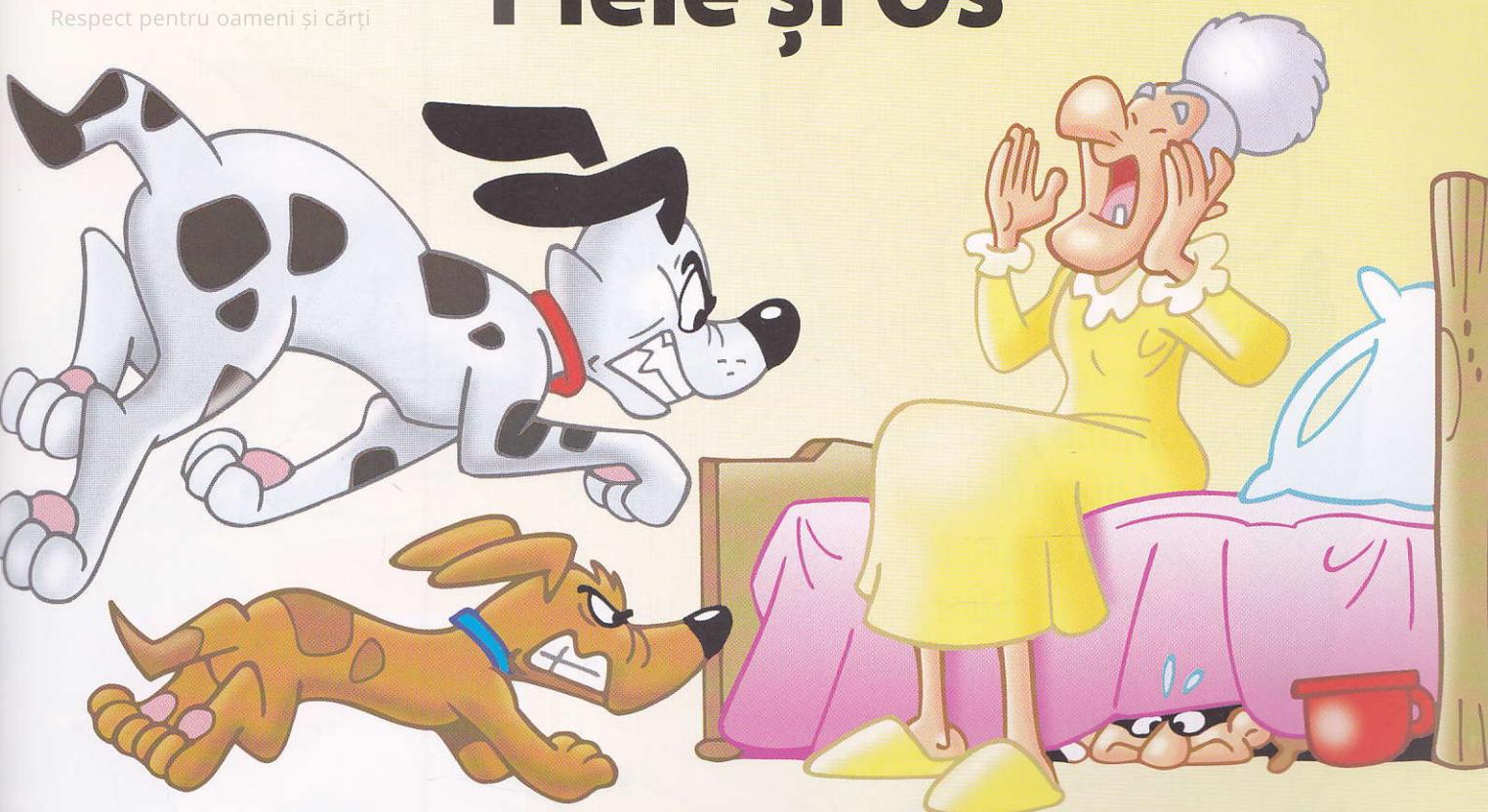

Piele și Os

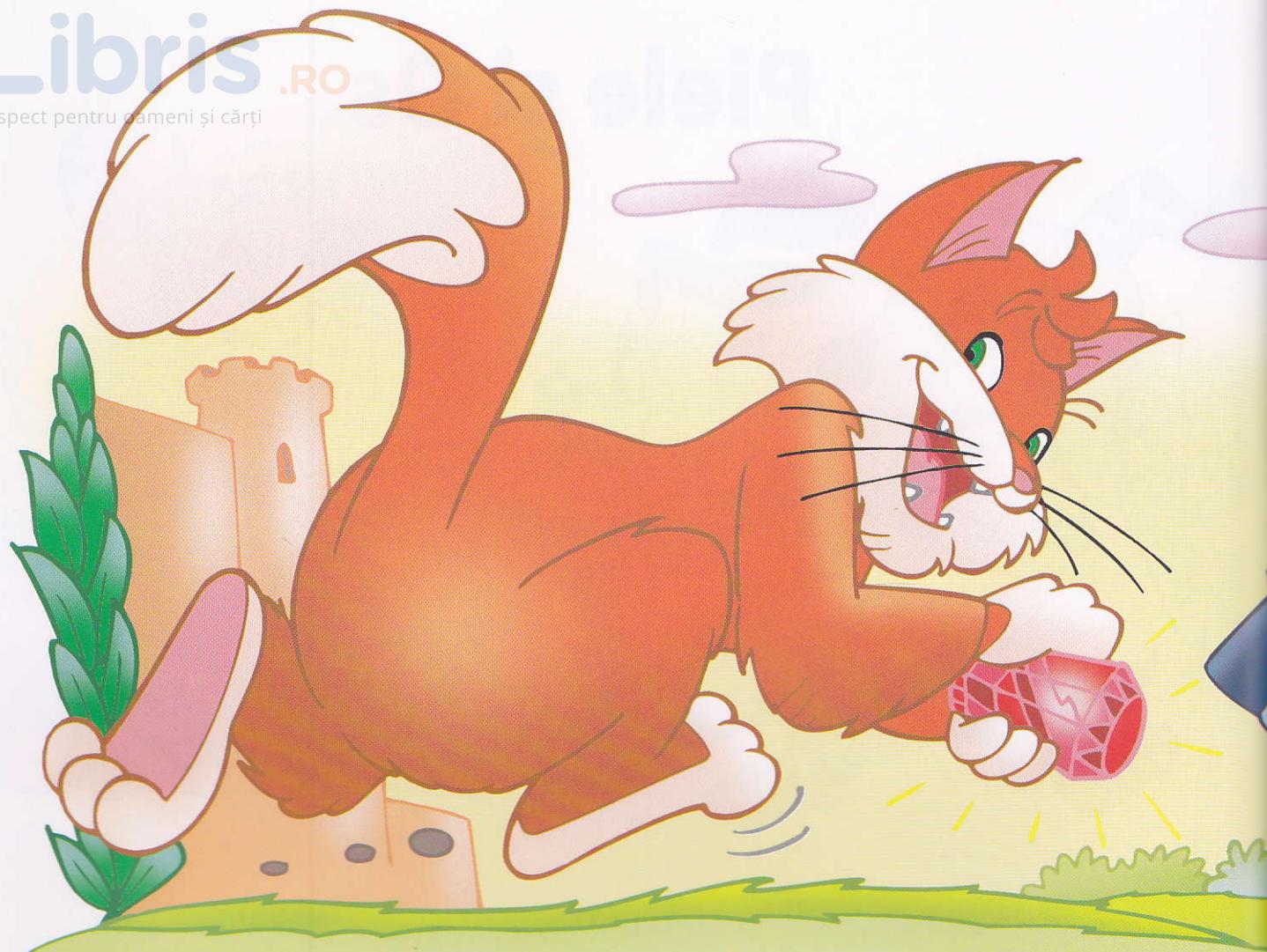
O bătrână avea doi câini: pe unul îl chema Piele, iar pe celălalt Os. Într-o zi, a intrat un hoț în casă și s-a ascuns sub pat. Aștepta ca femeia să adoarmă ca să-i fure banii. Când bătrâna a vrut să se culce, a zărit hoțul sub pat. Fiind o femeie deșteaptă, în loc să țipe după ajutor, a început să se văicărească:

– Vai, ce-am mai slăbit! Sunt doar PIELE și OS!

Când și-au auzit numele, câinii au și apărut!

Văzându-l pe hoț sub pat, s-au năpustit asupra lui și l-au țintuit pe podea până când a venit poliția și l-a luat.

Toată săptămâna, Piele și Os, cei doi vrednici câini, au primit recompensă... porții duble de cotlet!

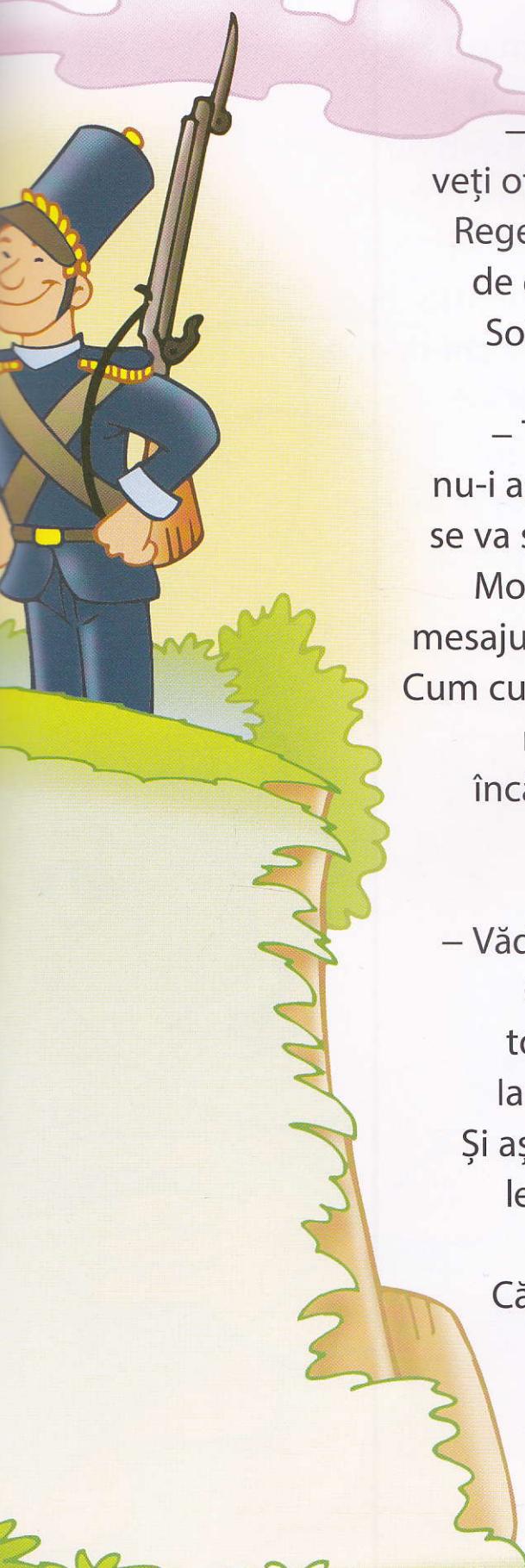

Motanul reginei

Într-un regat îndepărtat, o prințesă a fost răpită de un uriaș. Deznădăjduit, regele a promis mâna fiicei sale celui care o va salva. Auzind asta, un soldat curajos s-a dus la uriaș, și-a scos lancea și l-a doborât dintr-o lovitură.

Soldatul a dus-o apoi pe prințesă la palat, dar i s-a părut atât de înfumurată, încât i-a zis regelui:

- Sire, renunț la a mă căsători cu prințesa!
- Ce rău îmi pare! Dar bani nu-ți pot da, a zis regele, care avea faimă de zgârcit și lacom.

– Sire, eu o să fiu mulțumit dacă îmi veți oferi motanul reginei, a replicat soldatul.

Regele, foarte mirat de această cerere atât de ciudată, a acceptat și i-a dat motanul.

Soldatul a plecat cu pisoial sub braț și, când a ajuns cu el acasă, i-a zis:

– Tu ești obișnuit să trăiești în bogătie, nu-i aşa? Atunci mă tem, prietene, că viața ta se va schimba, căci eu unul n-am niciun sfânt!

Motanul a miorlăit că și cum ar fi înțeles mesajul. Și, în noaptea aceea, s-a întors la palat. Cum cunoștea toate coridoarele și ascunzătorile, nu i-a fost deloc greu să ajungă în încăperea unde se afla comoara regelui, să pună laba pe o bijuterie și să i-o ducă noului stăpân.

– Văd că m-ai înțeles perfect! a spus soldatul.

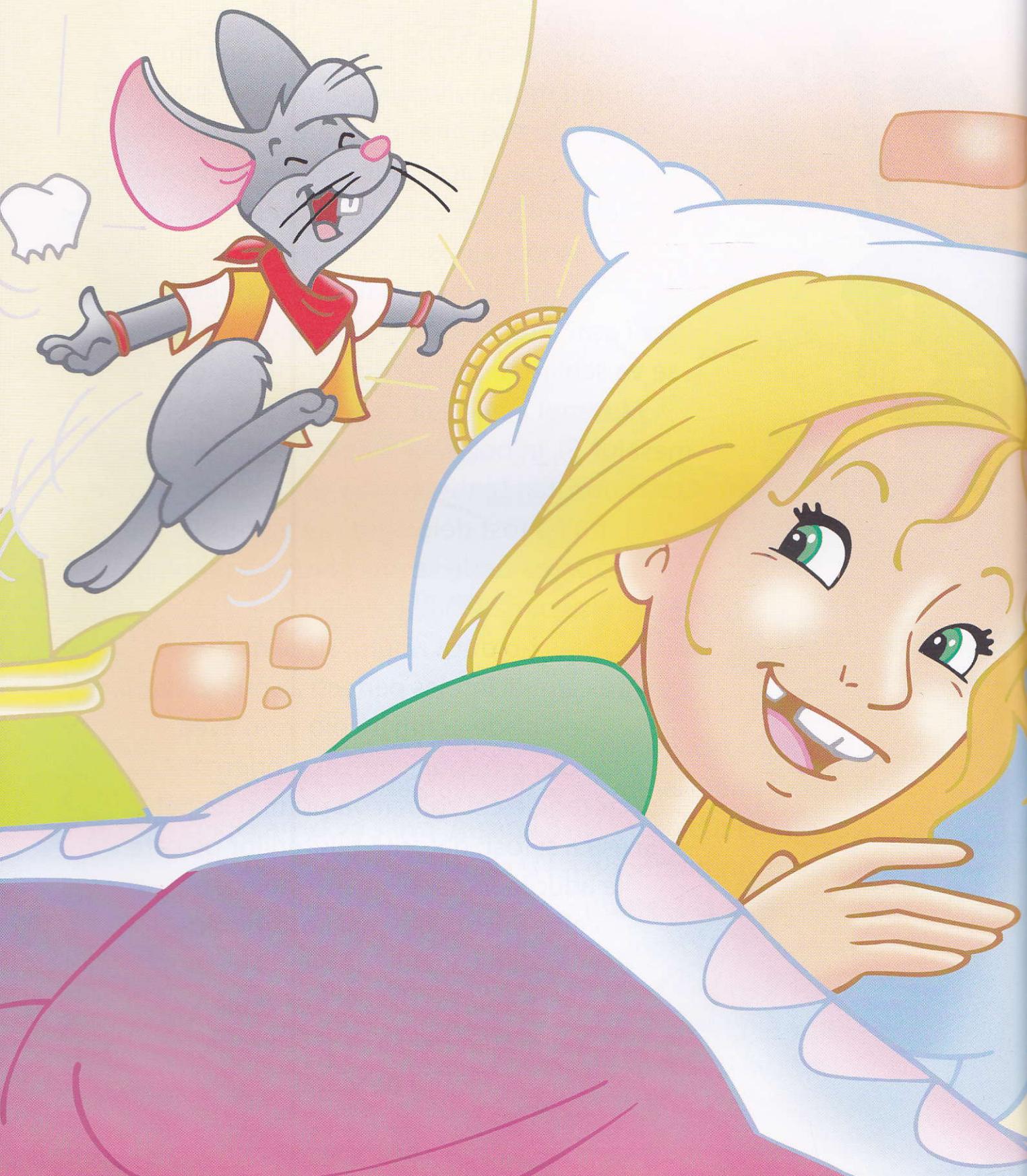
Cred că de acum încolo vom avea tot ce ne trebuie, nu-i aşa, prietene?

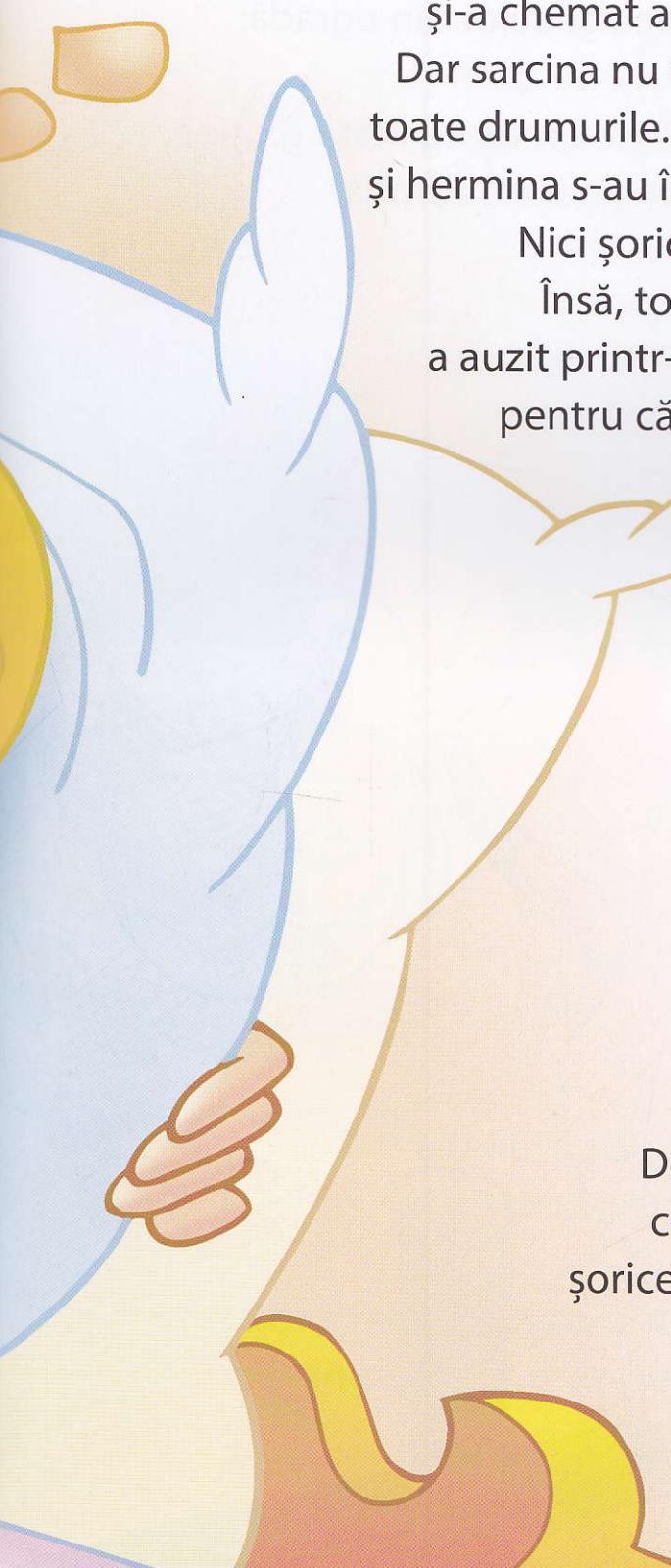
Iar regele cel zgârcit va primi o lecție!

Și aşa a și fost: datorită bijuteriilor pe care le aducea motanul noapte de noapte, celor doi nu le-a mai lipsit nimic.

Căci soldatul a știut, de când l-a cerut, că nimic nu urăște mai mult un motan decât să-și schimbe modul de viață!

Şoricelul Pérez

Cu mult timp în urmă, Zâna Măseluță pregătea o pomadă magică și și-a dat seama că-i lipsea un dint de lapte pentru formula ei secretă. Așa că și-a chemat animalele și le-a trimis să caute dintele. Dar sarcina nu era una ușoară. Dintii nu se găseau pe toate drumurile. Și, de aceea, cârtița, iepurele, veverița și hermina s-au întors fără să fi îndeplinit cerința zânei. Nici șoricelul Pérez nu s-a descurcat prea bine. Însă, tocmai când era pe cale să se dea bătut, a auzit printr-o fereastră deschisă o fetiță plângând pentru că o durea un dint care urma să-i cadă. Șoarecele a așteptat ca fetița să adoarmă, a intrat în camera ei, s-a urcat pe pernă și, trăgând încet cu lăbuțele, a reușit să-i scoată dintele care o supăra atât de mult. Apoi Pérez s-a dus într-un suflet cu dintele la Zâna Măseluță. Dar, înainte de asta, a lăsat sub pernă o monedă de aur, pe care zâna i-o dăduse în caz că va avea nevoie de ea, și un biletel în care se prezenta și explica de ce lăsa acel cadou. De atunci, când pierd un dint de lapte, copiii îl lasă sub pernă, așteptând vizita șoricelului Pérez și... cadoul Zânei Măseluță!